

билие на това мѣсто, а особено на изтокъ отъ града—на $\frac{1}{2}$ к. м., гдѣто днесъ е горския разсадникъ, до 1885 година имало около 10—15 вѣковни и грамадни орѣхови дървета. Споредъ прѣдаването, цѣлата орѣховска околностъ е била залѣсена съ орѣхови дървета, които съ течението на врѣмето сж били изсѣчени и до наше врѣме запазени само поменатитѣ по-горѣ нѣколко дървета. Мнозина стари хора твърдятъ, че сегашното орѣховско поле е било покрито съ гора, въ която сж се вѣдили диви кокошки, пѣтли и др. Обстоятелствата, че на това мѣсто, гдѣто е разположенъ сега градътъ, е имало много орѣхови дървета и, че мѣстното, а така сжщо и околното население казва на орѣховитѣ дървета «ореи», «ореово дърво» и пр., е по-завѣрване градътъ да е получилъ името си отъ тия плодови дървета. Названието «Рахово» се чува само отъ чужденцитѣ, но не и отъ българитѣ. Слѣдъ освобождението ни сж събирани свѣдѣния за историята на градътъ и мнѣнието за името му е било таково, каквото и ние го даваме. За това нѣщо има и протоколно рѣшение на градското общинско управление отъ 1886 год., за да се зове официално градътъ съ името «Орѣхово».

Този градецъ, отъ останалитѣ въ него паметници: римска баня, римско кале и кула, римски край Дунавски пжть и др., се вижда, че той е много старъ. За положително се знае, споредъ византийскитѣ писателъ Прокопи (стр. 307), че тѣкмо тамъ, гдѣто се влива р. Скжта е билъ разположенъ римскитѣ градецъ *Σκίθιας* (Скития), който си е получилъ името отъ рѣката, която пѣкъ е получила името си отъ многото си възвивания или скитане. Рѣката Скжта се влива въ Дунава нѣщо на $2\frac{1}{2}$ к.